

Załącznik
do Uchwały Nr XLV/312/2014
Rady Miejskiej Ruciane-Nida
z dnia 29 stycznia 2014r.

U Z A S A D N I E N I E

Rozpatrując skargę pani Mileny Lewalskiej działającej poprzez pełnomocnika Pana Zbigniewa Kubasa, Komisja Rewizyjna Rady Miejskiej Ruciane-Nida uznała, iż przede wszystkim podkreślenia wymaga fakt trudności w orzekaniu w niniejszych sprawach. Skarga dotyczy bowiem postępowań administracyjnych, nad którymi Rada Miejska nie sprawuje kontroli. Jest wprowadzie organem stanowiącym gminy, jednakże prawidłowość prowadzonych postępowań a w szczególności podjętych przez Burmistrza Miasta i Gminy Ruciane-Nida rozstrzygnąć, wydanych tak w formie decyzji, jak i postanowień, bada organ drugiej instancji tj. Samorządowe Kolegium Odwoławcze oraz Sądy Administracyjne.

Po zapoznaniu się z aktami przedmiotowych spraw, komisja stwierdziła ponad wszelką wątpliwość, iż postępowania te były skomplikowane, szczególnie w świetle obowiązującego orzecznictwa sądownoadministracyjnego. Burmistrz na skutek opieszałości organów współdziałających został postawiony w dość trudnej sytuacji. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie rozpatrując zażalenie inwestorki, umorzył postępowanie uzgodnieniowe i stwierdził, iż odmowa uzgodnienia projektu decyzji o warunkach zabudowy, nastąpiła po upływie terminu określonego w art. 53 ust. 5c ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. W postanowieniu swym stwierdził również, iż uzgodnienie pozytywne nastąpiło z mocy prawa. Zaznaczył jednocześnie, iż umorzenie nie przesądza o zgodności planowanego zamierzenia z przepisami prawa i że to Burmistrz Miasta i Gminy Ruciane-Nida, działając na podstawie art. 91 ustawy o ochronie przyrody, który stanowi, iż wójt, burmistrza lub prezydent miasta jest organem ochrony przyrody, art. 61 ust. 1 pkt. 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, który mówi, iż decyzję o warunkach zabudowy można wydać jeżeli jest ona zgodna z przepisami odrębnymi oraz art. 73 ust. 1 pkt. 1 ustawy prawo ochrony środowiska, który nakazuje w decyzjach o warunkach zabudowy uwzględniać w szczególności ograniczenia wynikające z ustanowienia m.in. parku krajobrazowego, powinien rozważyć zgodność planowanej inwestycji z przepisami prawa, w tym z Rozporządzeniem nr 9 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 26 stycznia 2006 roku w sprawie Mazurskiego Parku Krajobrazowego. Burmistrz rozważył wskazania Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska oraz dostępne orzeczenia sądów administracyjnych m.in. wyrok WSA w Olsztynie z dnia 9 października 2012 roku, sygn. akt II SA/Ol 1056/12, WSA w Gdańsku z dnia 25 marca 2010 roku, sygn. akt II SA/Gd 107/10, WSA w Warszawie z dnia 4 października 2012 roku, sygn. akt IV SA/Wa 1034/12, WSA w Warszawie z dnia 14 lutego 2012 roku, sygn. akt IV SA/Wa 2122/12 i odmówił wydania warunków zabudowy wskazując, iż pomimo uzgodnienia z mocy prawa, przedmiotowa inwestycja jest sprzeczna z przepisami odrębnymi (patrz art. 61 ust. 1 pkt. 5 ustawy o planowaniu i

zagospodarowaniu przestrzennym). Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Olsztynie uznało, iż pomimo wskazanego orzecznictwa oraz widocznej kolizji inwestycji z przepisami rozporządzenia nr 9 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 26 stycznia 2006 roku w sprawie Mazurskiego Parku Krajobrazowego, należało wydać decyzję pozytywną dla inwestorki.

Nie podzielamy poglądu skarżącej na temat działania wbrew przepisom prawa i interesowi społecznemu poprzez przesłanie na ponowne uzgodnienia projektów decyzji w przedmiotowych sprawach. Wobec dostrzeżonych błędów w analizach urbanistyczno-architektonicznych, koniecznym stało się poprawienie analizy i ponowne przesłanie na uzgodnienia. Orzecznictwo sądów w tej sprawie nie pozostawia wątpliwości. Zgodnie z wyrokiem WSA w Warszawie z dnia 7 listopada 2006 roku, IV SA/Wa 1731/06 ponowne rozpoznanie wniosku o ustalenie warunków zabudowy nie powoduje automatycznie konieczności przeprowadzenia na nowo całego postępowania. Jednakże Burmistrz wziął pod uwagę, iż dokonano ingerencji w pierwotny projekt decyzji przedłożony do uzgodnienia Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Olsztynie. Zmiana ta jest co prawda nieznaczna, lecz w związku z ugruntowanym orzecznictwem w tej kwestii (patrz wyrok WSA w Białymstoku z dnia 7 czerwca 2011 roku, II SA/Bk 215/11, WSA w Poznaniu z dnia 12 czerwca 2012 roku, IV SA/Po 1301/11, WSA w Łodzi z dnia 4 kwietnia 2013 roku, II SA/Łd 1316/12, WSA w Poznaniu z dnia 13 kwietnia 2012, II SA/Po 108/12), stwierdzającym jednoznacznie, iż chwilą wyeliminowania z obrotu prawnego "głównej" decyzji, tracą ważność postanowienia uzgadniające. Postępowanie uzgadniające, prowadzone na podstawie art. 53 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w związku z art. 106 k.p.a. ma charakter posiłkowy i konieczność jego powtórzenia zachodzi w przypadku uchylenia czy stwierdzenia nieważności decyzji głównej, bowiem przy ponownym rozpatrzeniu sprawy, organ prowadzący musi przedstawić organom uzgadniającym nowy projekt decyzji do uzgodnienia.

Burmistrz miał na względzie, iż organ prowadzący postępowanie główne przedkłada projekt decyzji organowi współdziałającemu w takim kształcie w jakim zamierza go wprowadzić do obrotu prawnego. Wobec powyższego należało ponownie wystąpić o uzgodnienia dla poprawionego projektu decyzji.

W wyniku przesłania przedmiotowych projektów decyzji do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie odmówił on uzgodnienia planowanych inwestycji. Odmowa ta jednak została wydana po terminie określonym w art. 53 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Wprawdzie Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Olsztynie nie podziela stanowiska Burmistrza, jednakże o przyjęciu takiego rozstrzygnięcia przesądza orzecznictwo m.in. wyroki WSA w Warszawie z 11 stycznia 2013 roku, sygn. akt IV SA/Wa 1492/12, WSA w Krakowie z dnia 5 grudnia 2011, sygn. akt II SA/KR 1453/11, NSA w wyroku z dnia 5 grudnia 2012 roku, sygn. akt II GSK 93/11, jak również rozstrzygnięcie Trybunału Konstytucyjnego w wyroku z dnia 20 kwietnia 2011 roku, sygn. akt k.p. 7/09 oraz uchwała siedmiu sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 15 października 2008 roku, sygn. akt II GPS 4/08.

Komisja podziela pogląd i wątpliwości Burmistrza w kwestii możliwości wydania pozytywnej decyzji, szczególnie w nawiązaniu do art. 73 ust. 1 pkt. 1 ustawy prawo ochrony środowiska.. Burmistrz został jednak zobowiązany decyzją Samorządowego Kolegium Odwoławczego do wydania pozytywnych decyzji. W trakcie rozpatrywania przez Komisję Rewizyjną skargi Pani Mileny Lewalskiej, Burmistrz została wydana pozytywna decyzja o warunkach zabudowy na rzecz inwestorski jak również w najbliższym czasie zostanie wydana druga.

W związku z powyższym skarga Pani Mileny Lewalskiej jest w chwili obecnej bezprzedmiotowa i powinna zostać oddalona.